

ZPRÁVY Z MEDŽUGORJE

č. 3 / 1990

2. ročník

Dne 25. března 1990 dala Matka Boží vzkaz:

"DRAHÉ DĚTI! JÁ JSEM S VÁMI, I KDYŽ SI TOHO NEJSTE VĚDOMY. PŘEJI SI VÁS OCHRÁNIT ODE VŠEHO, CO VÁM SATAN NABÍZÍ A ČÍM VÁS CHCE ZNIČIT. JAKO JSEM NOSILA JEŽÍŠE VE SVĚM LŮNĚ, TAK, DRAHÉ DĚTI, SI PŘEJI DONOSIT I VÁS KE SVATOSTI. BŮH VÁS CHCE ZACHRÁNIT A POSÍLÁ VÁM POSELSTVÍ SKRZE LIDI, PŘÍRODU I MNOHÉ VĚCI, KTERÉ VÁM MOHOU JEN POMOCI POCHOPIŤ, ŽE POTŘEBUJETE ZMĚNIT SMĚR VAŠEHO ŽIVOTA! PROTO, DĚTI, CHÁPEJTE I VELIKOST DARU, KTERÝ VÁM BŮH DÁVÁ SKRZE MNE, ABYCH VÁS OCHRÁNILA SVÝM PLÁŠTĚM A VEDLA K RADOSTI ŽIVOTA. DĚKUJI VÁM, ŽE JSTE PŘIJALY MOU VÝZVU!"

+++

Všechno z lásky k Bohu

(Rozhovor s vizionářem Jakovem Čolo 15. května 1990 v Medžugorji)

Jistě každý zná fotografie z počátků zjevení, na nichž Jakov, narozený 3. června 1971, nejmladší vizionář z Medžugorje, je jako malý trpaslíček, milý na pohled. Mezitím vyrostl v mladého muže. Je možno říci, že Jakov má zlaté srdce, srdce plné lásky. Tak se např. zpočátku energicky vzpíral proti tomu, když mu Matka Boží chtěla ukázat nebe. Myslel, že už se zpět nevrátí a jeho matka zůstane zde na zemi docela sama. Nyní je to on, kdo zůstal sám, protože jeho rodiče mezitím zemřeli. Tyto osudové rány snáší však tak, že člověk skoro přehlédne, že ani on nebyl uchráněn těžkého utrpení.

Jakove, zjevuje se ti Matka Boží každý večer?

- Ano, každý večer.

Kde se ti Matka Boží zjevuje?

- Od té doby, co pracuji, mám často zjevení doma. Když mohu, jdu také do kostela. Když jsi ukončil školu, chodíš pracovat na faru?

- Ano, trochu pomáhám.

Až skončí zjevení, chceš pracovat zde na faře, nebo máš jiné plány?

- Zatím myslím, že zůstanu v Medžugorji. Co později - to ještě nevím.

Každý vizionář má svoji cestu, kterou s ním Matka Boží chce jít. Co myslíš, že je tvým úkolem?

- Matka Boží mi nedala žádnou zvláštní radu, v níž by řekla, udělej to nebo ono. Předtím, než jsem začal pracovat, jsem pomáhal doma. Přijímali jsme poutníky a starali se o ně. To dělám i dnes, pokud mohu. Nemám od Matky Boží žádný osobní pokyn. Nechává mi svobodu rozhodování. Chápu to jako svůj úkol, pomáhat zde poutníkům. Co si myslíš o poutnících, kteří v takovém počtu přicházejí do Medžugorje? Změnili se nějak? Jací byli před pěti lety v porovnání se současností?

- To záleží na jednotlivcích. Někteří přijdou a obrátí se. Někteří však také odcházejí snad ještě horší než předtím - přišli jen ze zvědavosti. Myslím, že v porovnání s dobou před pěti lety se mnohé změnilo k lepšímu. Přijali jsme Boha a pochopili poselství, která nám Matka Boží dává.

Je Matka Boží v poslední době smutná nebo spíš radostná?

- Při posledním zjevení jsem ji viděl smutnou.

Řekla něco o tom?

- Ne, neptal jsem se jí. Při jednom zjevení jsem viděl Matku Boží plakat. Řekla mi tehdy, že je to kvůli hříšníkům. Myslím, že to tentokrát bylo také kvůli hříšníkům. Vidáš ji častěji také radostnou?

- Ano, nejčastěji ji vidím radostnou.

Je s tebou Matka Boží spokojená?

- Ale ne! Jako se všemi ostatními. Mám být stále lepším.

Co pro tebe, Jakove, znamená máše svatá?

- Máše svatá je pro mne středem mého života. Matka Boží nám doporučuje, abychom chodili na mši svatou pravidelně.

Jaká je tvá osobní zkušenost, co se týká svatě zpovědi?

- Matka Boží nám doporučuje měsíční zpověď. Já to tak dělám, chodím každý měsíc. Ke svatému přijímání chodím každý večer. Když cítím, že nejsem hoden přijmout Pána Ježíše, pak občas nejdu. Ale snažím se přijímat tak často, jak je to možné.

Matka Boží žádá, abychom se zcela Bohu odevzdali a neustále se modlili. Jak se tobě daří neustálá modlitba?

- Víím, že Matka Boží řekla, abychom se zcela odevzdali Bohu. Ale jistě nemyslí, že se musíme celý den modlit. Máme si pro modlitbu najít mnohem více času. Pro mne to není těžké. Vždycky si najdu čas k modlitbě a k úplnému odevzdání se Bohu. Myslím, že by si lidé měli najít čas k pravidelné modlitbě.

Je pro tebe obtížné najít si čas k modlitbě a postit se?

- Čas k modlitbě si člověk vždy najít může, když chce. Půst je někdy i pro mne těžký, Matka Boží však řekla, že satan nás chce pokoušet. Vidím v tom, že je to útok satana. Musíme se snažit půst dodržet, poněvadž musíme znát jeho útoky, kterými nás chce odvrátit od Boha.

Jak se ti daří žít poselství? Poděkovala ti za to někdy Matka Boží?

- Matka Boží mi nikdy osobně nepoděkovala. Děkuje na konci každého poselství, které nám dává každý měsíc: "Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!" Myslím, že Matka Boží mi nemá za co děkovat, poněvadž všechno, co dělám, dělám z lásky k Bohu a k ní. Jak vzrostl tvůj vztah k Matce Boží během těch osmi let?

- Prožívám setkání s Matkou Boží jako v prvních dnech, s velikou láskou. V okamžiku ji cítím jako Matku, jako dobrou přítelkyni, které bych chtěl vždy naslouchat, která mi vždy pomůže, vždy dobře poradí.

Co je v současné době tvým úkolem při zjeveních?

- Můj úkol? Odporoučím všechny nemocné a všechny poutníky a modlím se společně s Matkou Boží. Matka Boží nedává skrze mne žádná zvláštní poselství.

Můžeš se Matky Boží na něco zeptat?

- Ne, nyní ne.

+++

Taťána Goričeva: Hledala jsem pravdu a našla jsem Boha

Jméno Taťány Goričevové je dnes známé po celé Evropě. Sovětská intelektuálka, konvertitka k ruskému pravoslaví, poslěze vystěhovaná ze SSSR, autorka knihy "Cesta k Bohu Spasiteli", navštívila nedávno Medžugorje a strávila tam dva dny v modlitbě. Při té příležitosti s ní byl pořízen následující rozhovor:

Taťano, chcete se napřed představit našim čtenářům?

- Narodila jsem se roku 1947 ve výrazně sovětské rodině. Moji rodiče jsou dodnes bezbožní. Já jsem stále hledala pravdu. Hledala jsem ji v různých světových názorech. Ova roky jsem byla i v čele komunistické mládeže. Chtěla jsem se změnit, ale nešlo to. Přelomem byl rok 1968. Nejen však pro mne, ale pro tisíce, možná i statisíce sovětských intelektuálů. Od toho roku jsme společně začali hledat hloubku života. Už jsme nehledali nic na povrchu, ale pouze ve filozofii a náboženství. Hledali jsme zkušenost, protože jsme ještě y nic nevěřili. Ani sebekrásnějším slovům jsme nevěřili, hledali jsme své vlastní osobní zkušenosti. První religie, která nám hovořila o umění života, byla jóga a jiné východní meditace. Mnozí z nás se stali budhisty. Zkoušela jsem všechno, co se vůbec dá. Studovala jsem filozofii a dopisovala si s Heideggerem. Samozřejmě tajně. Četla jsem Sartra i Camuse. V jaze jsem našla zkušenost, vlastní osobní zkušenost, ale srdce ne. Tehdy jsem pochopila, že existuje duch. Pak jsem se poprvé setkala s křesťanskou modlitbou Otče náš, ale ta mi připadala hrozně vzdálená. To trvalo dva roky.

Jaké bylo vaše první setkání s církví?

- Po svém obrácení ke křesťanství jsem odešla do jednoho kláštera. Takových klášterů je u nás osmáct. Hovoří se o nich jen septem, adresy seženete jen od věřících. Já jsem odešla do jednoho takového kláštera blízko Rigy a tam jsem se setkala s řeholníkem jménem Otec Taurion. To je starý a svatý člověk. Když jsem k němu přišla, hned jsem pocítila ovzduší duchovní krásy. Ten den Otec Taurion dvakrát kázal, po každé právě o hříchu. Byl to pro mne najednou pravý, skutečný otcovský dům. To jsem hledala po celý život! Otec Taurion často rozmlouvá s lidmi, spí jen dvě hodiny denně. Všechn den zbývajících čas tráví s lidmi, kteří ho vyhledávají. Denně křtí třicet až padesát dospělých osob. Člověk s ním může hovořit jen tři minuty, více času není.

Lidí, kteří s ním chtějí mluvit, je mnoho. Také já jsem dostala ty tři minuty a hned jsem se ho zeptala, proč hovořil o hříchu, když neexistuje a když je svět plný božích krás. Odpověděl mi, že ještě nejsem úplná křesťanka, že žiji jako Adam v ráji, že jsem nepocítila ještě tíhu hříchu a zároveň radost z kříže, největší radost. A že to určitě poznám i já.

Co bylo hlavní na počátku vašeho obrácení?

- Nejdivně jsem začala meditovat Otče náš. Tehdy došlo k osvícení, k obrácení veškerého mého bytí. Pocítila jsem, že Bůh mě miluje a že je můj Otec. To je veliká radost. Šla jsem pak polem, přírodou a jako by se všechno změnilo. Byla jsem jako dítě.

Můžete porovnat dobu před a po obrácení?

- Největší změna byla v tom, že ze mě spadla pýcha i strach, protože strach je spojen s pýchou. Byla jsem vždycky pyšná, ještě i dnes trochu jsem. Ones však už vím, že je to směšné.

Pochopila jste existenci hříchu?

- Každý odklon od Boha je hřích. Já se i dnes bojím hříchu, aby kvůli němu Bůh na mě nezapomněl. Víím dobře, co by to znamenalo. Protože jsem bez Boha žila, mohu to porovnat. Následek hříchu je fakt, že mnoho lidí žije bez milosti Boží.

Upadala jste do hříchu i po obrácení?

- Ano. Často. Ale také jsem se vždy zvedla. Je mnoho způsobů, jak bojovat se svými špatnými sklony, zvláště svatou zpovědí.

Jak se díváte na modlitbu?

- Modlit se je třeba stále, nepřetržitě. Tak se to dělá i v našich klášteřích. Tam se pracuje a současně se modlí. Nehovoří se, ale modlí se Ježíšova modlitba. Na Západě jsem se setkala s mnohou povrchní modlitbou. Je třeba mít učitele modlitby. Vidím, že takoví učitelé na Západě nejsou. Škoda. Modlitba je hlubší skutečnost, než jakákoliv vědomost.

Co si myslíte o posedlosti?

- V Sovětském svazu je mnoho posedlých. A čím jsou řeholníci v klášteřích lepší, tím více za nimi přicházejí lidé, aby je modlitbou posedlosti zbavili. Zvláště je hodně posedlých žen. Posedlost je pro ně kříž, kterým se objevuje zlo. V době modliteb osvobozujících od posedlosti jsem viděla úděsné utrpení. Řeholníci říkají, že posedlé osoby jsou skuteční mučedníci. A mluví pravdu. Mnozí nevěří, že ďábel existuje. Tyto případy však dokazují existenci ďábla a jeho sílu.

Proč bývají častěji posedlé ženy než muži?

- To souvisí s problémem utrpení. Sovětské ženy mnoho trpí. Sovětský muž je méně ponižován než žena. On tráví svůj čas po hospodách. Pije a opije se. Ženy nemají nic než Boha. Muži mívají stále touhu a naději, že budou někdo a něco. Ženy více trpí a více vědí, co je to utrpení. Ony mají více síly být proroky. Posedlost je utrpení a utrpení jsou často vystaveny nevinné osoby.

Jaký je podle vás Západ?

- Žiji ve Francii. Velmi často bývám v Německu, Rakousku a Itálii. V Jugoslávii jsem poprvé. Na Západě jsou mnohá duchovní bohatství ztracena. To je pro mne nepochopitelné. V Rusku je Západ považován za zemi ducha, za zemi křesťanskou. A přitom se v Rusku modlíme lépe než lidé na Západě. Nefikám to za sebe, ale v Rusku jsem se setkala s mnohými lidmi, kteří jsou na cestě svatosti. Mám dojem, že duch je mnohem více ztracen na Západě než v Rusku.

Kde vidíte možnost oživení víry?

- V klášteřích, v modlitbě a postu. Tam, kde se mohou projevit křesťanské kořeny: každodenní připravenost, pohotovost křesťana umět pro Boha a pro evangelium. A takových křesťanů je na Západě málo. V Rusku je jich dost. V Rusku je dost takových, kteří jsou denně připraveni zemřít, podstoupit mučednickou smrt pro svou víru a pro svého Boha. Když rozmlouvám s lidmi na Západě, většinou mi vyprávějí o svých osobních problémech - nejčastěji hovoří o pocitu osamění. Na Západě je asi skutečně hodně osamělých lidí. Ještě se mi zdá, že je na Západě málo kněží, kteří se snaží jít ke kořenům křesťanství a vyžadovat od lidí obět.

Jako váš Otec Taurion?

- Ano. On mi jednoduše řekl, že nejsem křesťankou, když nerozumím utrpení a kříži. Musím říci, že jsou lidé na Západě také dost otevření vůči víře. Ale málo jich svůj život podle evangelia mění, většinou jsou duchovně otupělí. Mnohým chybí du-

chovní zrak pro nehlubší křesťanství. Řekla bych toto: Svoboda, o které se mluví na Západě, neexistuje. Svoboda je vždy dar Boží. A když se tomu takto nerozumí a hledá se nějaká náhražka daru Božího, pak člověk padá do sítě různých strachů a zase není svobodou. Na Západě je člověk zaplaven spoustou vedlejších věcí, a to je otroctví podobné jinému druhu otroctví. My však očekáváme mnoho od západních křesťanů! A oni nám mohou pomoci, když pochopí kříž!

Jak se díváte na katolickou církev?

- Cítím se pozvanou a poslanou, abych kázala ekumenismus - křesťanskou jednotu. Cítím, že my všichni musíme společně hledat jednu nerozdílnou církev, takovou, jakou si přál Kristus!

Co můžete říci nám a o nás?

- Jsem šťastna, že jsem tady viděla takovou víru a takovou modlitbu. Zde panuje skutečně duchovní ovzduší. S některými lidmi jsem zde hovořila. Vidím, že lidé jsou tu otevření a že dokáží milovat druhé. Mám dojem, že vaše rodiny jsou malé církve. A to je osudově důležité, protože všechno začíná v rodině. Děti si nemožou vybrat nějaký jiný ideál, když jim rodiče neustále přibližují a nabízejí ideál evangelní.

Ďěkujeme vám, Tatáno, za tato povzbuzivá a krásná slova. Slibujeme, že se budeme modlit za celý ruský národ a za celý svět.

+++

Mirjana

Dne 20. ledna 1990 byla Mirjana v USA. V Kalifornii měla mimořádné zjevení. Matka Boží řekla: "Drahé děti! Už devátý rok jsem s vámi. Už devět let vám říkám, že Bůh, váš Otec, je jediná Cesta, Pravda a Život. Chci vám ukázat cestu, na níž dosáhnete věčného života. Chci být vašim poutem k upevnění víry. Poslouchejte mě. Vezměte růženec a shromážděte celou rodinu. To je nejlepší cesta spásy. Buďte příkladem svým dětem. Buďte příkladem pro nevěřící. Nebudete šťastní na zemi a nedosáhnete ani nebe, pokud s čistými a otevřenými srdci nebudete plnit zákony Boží. Prosím vás, modlete se za nevěřící. Málo mi v tom pomáháte. Máte málo lásky pro své bližní, a Bůh vám dal lásku a ukázal vám, jak je třeba odpouštět a milovat bližní. Proto, děti moje, smířte se! Uzdravte svou duši zpovědí, vezměte růženec a modlete se. Všechny své těžkosti snásejte trpělivě a vzpomeňte si, jak je snášel Ježíš. Dovolte, abych byla vašim poutem k Bohu a k věčnému životu. Nevnučujte víru nevěřícím, ale ukažte jim ji svým životem a modlete se za ně. Děti moje, modlete se!"

+++

Prosbá

Vzhledem ke zvyšujícímu se tlaku zla, kterému bude Gorbačov postupně vystaven, je třeba se za něj denně modlit. Rovněž je potřeba se modlit, aby v naší nové vládě byli lidé, kteří odolají zlu, jež se ještě několik roků bude po světě šířit (zvýšené přírodní a společenské pohromy se očekávají v letech 1992-1997).

+++

Vizionář Ivan na Slovensku

Na pozvání slovenských biskupů navštívil ve dnech 29. 3. až 1. 4. 1990 Slovensko vizionář Ivan s prof. Rupčićem ze sarajevské teologické fakulty. Navštívili Bratislavu, Košice, Levici, Prešov a Iľnavu. Pro tisíce lidí bylo toto setkání velkým duchovním povzbuzením.

+++

Pobyt v Medžugorji

Pobyt v hotelových domech je nákladný (asi 13 DM). Levný pobyt je v domě pro Čechoslováky. Nicméně i zde se musí denně platit přihlašovací poplatek 2 DM (v dinárech). Za vlastní bydlení je možno dát dobrovolný poplatek (je vítáno, když hosté přivezou prostěradla a povlečení na polštáře, toaletní papír a prací prostředky). Pobyt objednávejte: Anton Merkovič, Okružná 13/44, 934 01 Levice (vlozte obálku se zpětnou adresou).

+++

Modlitby za Etiopii

Do Medžugorje přijíždějí poutníci doslova odevšad. Snad poprvé od trvání medžugorských událostí přijela i skupina z Etiopie. Jediné přání a prosba byly, abychom se co nejvíce modlili za mír v Etiopii.

+++